

[Steffensen]

synes ikke, der er så megen grund til at gå ind i substansen af det. Der er kun de to hovedpunkter, men der er nogle særdeles fyldige bemærkninger med mange oplysninger, og jeg synes, det er meget prisværdigt, at man har fået al den oplysning inkorporeret til forståelse af problematikken.

Det er rigtigt, at problemerne er af international karakter, men det er lige så rigtigt, at vi har en del af et ansvar, som vi ikke kan løbe fra. Derfor er vi også enige i, at det bør vi naturligvis tage alvorligt, og det vil sige gå konstruktivt ind i afhjælpningen af.

Imidlertid synes jeg, det er rigtigt, som miljøministeren gjorde opmærksom på, at det forsursudvalg, som nu arbejder, og som vil komme med en rapport, må komme frem med yderligere baggrundsmateriale, inden der kan tages endelige beslutninger, for man må jo sige, at de beslutninger, som skal tages om det her, bliver beslutninger af ganske vidtrækkende karakter.

Vi er i kristeligt folkeparti ikke i tvivl om, at vi bliver nødt til at tage disse beslutninger, og vi hilser med tilfredshed, at regeringen vil komme med et initiativ, når dette udvalgsarbejde foreligger.

Kalnæs (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til socialdemokratiets ordfører og til VS' ordfører for den tilslutning, de har givet til forslaget. Jeg har forstået denne tilslutning på den måde, at man faktisk var parat til at være med til at gennemføre forslaget – måske ikke præcis som det står her, men med de ændringer, der eventuelt kan være, som vi kan finde frem til igennem udvalgsarbejdet. Det synes jeg er meget positivt, at man ikke blot udtrykker sympati fra de to partiers side, men også erklærer sig parat til at handle på området.

Hr. Dræbye fra de radikale udtrykte stor sympati for og tilslutning til de principper, som var stillet op i forslaget, men han nævnte samtidig, at der var nogle problemer. Derfor kunne jeg ikke rigtig finde ud af, om det radikale venstre vil være med til at gennemføre forslaget med passende modifikationer, som vi kan finde frem til, eller om man siger, at det skal vente, ligesom flere andre, der ellers havde sympati for forslaget, gjorde.

Jeg vil gerne gå ind på de problemer, som hr. Dræbye nævnte. Der blev nævnt et kvælstofproblem. Her er det faktisk sådan, at når man taler om forurening og dens virkning på mennesker, så er det både forureningen fra svovldioxid og fra kvælstofdioxid, som virker, og de virker som summen. Man kan ikke rigtig gøre noget ved kvælstofdioxid i øjeblikket. Derfor er det bedste, man kan gøre, at fjerne svovldioxiden. Jeg mener faktisk ikke, der er noget problem, hvad det angår.

Med hensyn til de tekniske problemer ligger det jo sådan, at vi har ekspertfirmaer her i landet, som også hr. Løvig Simonsen var inde på, som kan gennemføre disse ting, og som bliver brugt til at lave sådanne afsvovlingsanlæg andre steder. Jeg ville mene, at det var af fantastisk stor betydning for den videre udvikling af den teknologi, at vi her i landet gik i gang med at bruge denne teknik. Det er ulige meget nemmere for et dansk firma, der også skal konkurrere på eksportmarkederne, hvis man har mulighed for at have et hjemmemarked, hvor man kan prøve af ret tæt ved fabrikationsstedet, hvordan disse rensningsanlæg fungerer. Jeg ved egentlig ikke, hvor store de tekniske problemer er, eller hvad det er, hr. Dræbye tænker på, men hvis der er sådanne problemer, taler det faktisk kun for, at vi bør gå i gang i Danmark.

Det tredje problem, som hr. Dræbye nævnte, var affaldsproblemet. Det er rigtigt, at vi får forøget affaldsmængden med en ny komponent. Hvor meget vi får den forøget, er måske lidt vanskeligt at sige, for det viser sig, at den affaldsmængde, vi får fra kul, ikke er konstant. Den afhænger af, hvor meget aske der er i de kul, vi får, og her viser det sig, at der gennemgående er mere aske i de kul, som har et lavt svovlindhold, således at det ikke er givet, at problemet bliver så meget større, selv om vi laver en rensning af røggassen for svovl. Men der er bestemt et deponeringsproblem, det skal vi under ingen omstændigheder se bort fra.

Jeg er glad for, at hr. Dræbye accepterede, at der var en fordyrelse i forbindelse med det, og at den må vi simpelt hen tage.

Det, jeg dernæst gerne vil sige, vil dels være noget til hr. Dræbye, dels til miljøministeren. Det drejer sig om, hvorvidt man skal gå i gang nu eller man skal vente, til forsursudvalget har udtalt sig. Jeg vil gerne bede om, at man tænker på, hvad der står i